

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-30/01-T-32/01 și T-86/02-T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-470/09 P)

(2010/C 37/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (reprezentanți: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;
- anularea hotărârii atacate;
- admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, anularea articolului 3 din decizia atacată;
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept prin faptul că TPI a considerat că finalizarea unei proceduri preliminare de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu, anterior intrării în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 (¹), impunea existența unei decizii explicite a Comisiei în acest sens (adresată statului membru).
2. Denaturarea Deciziei din 28 noiembrie 2000 prin faptul că TPI a considerat că această decizie a încheiat o procedură preliminară de investigare a dispoziției fiscale în litigiu care și-ar avea originea într-o plângere înregistrată în aprilie 1994. Eroare de drept întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu în anul 2000 trebuia să fie realizată în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
3. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia, în particular în ceea ce privește proba cu înscrisuri pe care o constituie Decizia din 28 noiembrie 2000 (credibilitatea și forța sa probatorie). Încălcarea dreptului la un proces echitabil.
4. Eroare de drept prin faptul că TPI a încălcat normele de procedură privind sarcina probei și aprecierea acesteia în legătură cu indicii obiective, pertinente, concordante și concludente care au fost depuse la dosar și care atestă faptul că, anterior Deciziei din 28 noiembrie 2000, Comisia examinase cu titlu preliminar dispoziția fiscală în litigiu și închisese această examinare. Eroare de drept, întrucât TPI nu a considerat că reexaminarea dispoziției fiscale în litigiu, în anul 2000, trebuia să se realizeze în cadrul procedurii prevăzute pentru ajutoarele existente.
5. Eroare de drept prin faptul că TPI a confirmat aprecierea drept ajutor pentru funcționare a dispoziției fiscale în litigiu adoptate în 1993 prin aplicarea definiției ajutoarelor pentru investiții conform Orientărilor privind ajutoarele de stat cu finalitate regională din 1998. Încălcarea principiului securității juridice și, în particular, a principiului neretroactivității.
6. Eroare de drept cu privire la conceptul de „informație relevantă” pentru investigarea preliminară a unui regim fiscal în cadrul ajutoarelor de stat, care determină TPI să nu aprecieze că durata procedurii preliminare a fost nerezonabilă.
7. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul securității juridice.
8. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că un termen de 79 de luni, în cazul analizat, nu este o durată nerezonabilă pentru o procedură preliminară de investigare privind dispoziția fiscală în litigiu și a considerat, astfel, că nu a fost încălcat alineatul (1) al articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 în legătură cu principiul bunei administrări.

9. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțele excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiul care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999. Denaturarea deciziei.
10. Eroare de drept prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu a fost încălcat principiul egalității de tratament care împiedică să se dispună recuperarea ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999.
11. Eroare de drept prin faptul că TPI nu a respectat normele de procedură în materia administrării probelor și a decis să nu administreze proba propusă de reclamant privind prezentarea unor documente determinate ale Comisiei care, în lumina argumentelor utilizate de TPI pentru a respinge acțiunea reclamantului, se dovedesc esențiale pentru apărarea intereselor sale. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, a principiului egalității armelor și a dreptului la apărare.

(¹) al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 26 noiembrie 2009 de Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2009 în cauzele conexe T-227/01 — T-229/01 și T-265/01, T-266/01 și T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava și Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-471/09 P)

(2010/C 37/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (reprezentați: I. Sáenz-Cortabarría Fernández și M. Morales Isasi, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confesbask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Nave-

gación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Comisia Comunităților Europene și Comunidad Autónoma de la Rioja

Concluziile recurentului

— Declararea admisibilității și temeiniciei recursului;

— anularea hotărârii atacate;

— admiterea acțiunii prezentate în primă instanță, concret, cererea subsidiară de anulare a articolului 3 din decizia atacată;

— în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunalul de Primă Instanță și, în acest caz, obligarea acestuia la administrarea probei respinse;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile primă instanță și în recurs și obligarea intervenientei, Comunidad Autónoma de la Rioja, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept, prin faptul că TPI a apreciat că, în cazul concret, nu există circumstanțe excepționale care justifică încrederea legitimă în legalitatea dispoziției fiscale în litigiul care împiedică dispunerea recuperării ajutoarelor în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999 (¹) în legătură cu principiul protecției încrederii legitime. Denaturarea condițiilor dezbaterii în instanță și încălcarea principiului contradictorialității. Încălcarea jurisprudenței privind motivarea. Eroare de drept prin nerespectarea de către TPI a normelor de procedură privind aprecierea elementelor de probă întrucât nu a ținut cont de conținutul material al anumitor documente din dosar.

Nici diferența formală dintre dispoziția fiscală în litigiul și dispoziția care face obiectul Deciziei 93/337 (²), nici faptul că ar fi fost posibilă motivarea de către Comisie a criteriului de selectivitate în alt mod decât cel care figurează în mod explicit în Decizia 93/337, nici declarația de incompatibilitate care figurează în Decizia 93/337 nu constituie motive de drept suficiente pentru ca TPI să nu aprecieze existența unei circumstanțe excepționale care, ca atare sau împreună cu alte circumstanțe prezente în speță, împiedică Comisia să dispună recuperarea ajutoarelor la care se referă decizia atacată.